

1234567

אוצר החכמה

אוצר החכמה

1234567

ויקרא

(א' ו') והפשיט את העולה ונתח אותה לנתחיה.

ומפורש דרש"י ¹²³⁴⁵⁶⁷ "מה מ"ל העולה, לרצות את כל העולות להפשט ונתוח".
 ומפורש דשפמי חכמים דבא לרצות עולת נשים וגרים ועבדים. - וקשה למה לא פירש דבא לרצות עולת לאן הכמוזה לקמן בפרשה, ששם לא נאמר אלא "ונתח אותו לנתחיה".
 לנתחיו", אצל הפשט לא כתוב זה וזה שבא לרצות כאן עולת לאן להפשט".
 ואכן בתו"כ מפורש דהך העולה בא לרצות את כל העולות דהיינו עולת חובה ועולת לאן ועולת נשים ועבדים וגויים עי'. [נערך עפ"י דברי המחבר זצ"ל]

(א' ט"ז) והסיר את מראתו בנצתה והשליך אתה אצל המזבח וכו'.

וצ"ע האם והסירה את מראתו בנצתה צעי ג"כ כהן או שזה כשר נמי בזר, וכמו שהפשט ונתוח בעולה כשר בזר. וכן מסתבר [כיון שהוא דומה בעשייתו לנתוח שבעולה].
 אבל ממשמעות הפסוקים לא משמע כן] דלעיל [בפסוק ו'] לגבי עולת בהמה כתיב ונתח אותה לנתחיה ואח"כ כתוב וערך 'הכהן' אותם וכו', ומוכח דונתח אותה לנתחיה לא צעי כהן², אצל הכא מדכתיב אח"כ ושקע אותו ולא כתוב הכהן משמע דכולהו צעי כהן³.

(ד' כ"ג) והביא את קרבנו שעיר עזים זכר תמים.

הנה צקוטה דף ל"צ ע"צ מפורש "אמר רבי יוחנן משום רשב"י מפני מה תקנו תפלה בלחש כדי שלא לזייש את עוברי עזירה, שהרי לא חלק הכתוב מקום בין חטאת לעולה וכו', והאיכא חטאת נקבה עולה זכר, החס מיכסא באליה,

א. האמנם דרש"י כתב להפשט 'ונתוח', והלא נתוח כתוב מפורש בתורה בעולת צאן. אך יש לומר דעכ"פ דרש"י אשמועינן בהא דהפשט קודם לנתוח.

ב. כדמבואר ביומא כו, ב וע"ע ברמב"ן שהוסיף להוכיח כן מלישנא דקרא.

ג. אמנם גם בשסוע יש להסתפק אי בעי כהן דווקא, דיעויין בתו"כ שמשוה בין שיסוע לנתוח בעולה ונתוח בעולה כשר בזר. ואי נימא דשסוע כשר בזר א"כ מבואר היטב הסיפא דקרא "והקטיר אתו 'הכהן' המזבחה וכו'" דרק בהקטרה חזר הדין להיות בכהן. - ואולי יש לומר שהדבר תלוי במחלוקת הראשונים האם ה"ל יבדיל" הכתוב בשסוע עולת העוף הוה לאו או רק שא"צ להבדיל עי'. - ובענין השלכת מוראתו בזר התוס' ביומא נ"ט ע"ב בסוד"ה והרי כתבו "דהשלכת מוראה ונוצה לא אשכחן דבעי בגדי כהונה", וכתב הזמנ"ח במצ' קט"ו דא"כ ה"ה דכשר בזר. אבל מלשון הרמב"ם בפ"ו ממעה"ק הכ"א "בא לו וכו'" משמע קצת דהסרת מוראתו צריך כהונה עי'.